

Arrest

nr. 88 692 van 28 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VANDEVOORDE, loco advocaat W. VANDEVOORDE, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U, een Afghaans staatsburger van Pasjtoense origine, verklaart afkomstig te zijn van het district Manogay, gelegen in de provincie Kunar. U werkte als informant voor ISAF via een tussenpersoon. Na een 18-tal maanden kwamen de mensen in uw dorp en de taliban te weten dat u dit werk deed. De taliban stuurde iemand bij uw vader langs om u te laten weten dat u hiermee moest ophouden en met hen moest samenwerken. Nadat de taliban een tweede keer aan uw deur kwam, besloot u tegen de contactpersoon van ISAF te zeggen dat u ermee zou stoppen. Dezelfde avond nog zocht u hem op en bleef bij hem overnachten. Die nacht verscheen de taliban opnieuw aan uw deur. Toen u de volgende morgen terug naar huis ging, stelden uw ouders u hiervan op de hoogte. U besloot meteen te vertrekken. U verliet Afghanistan en reisde naar België waar u op 8 maart 2012 aankwam en op 9 maart

2012 een asielerzoek indiende. Ter staving van uw verklaringen legt u de volgende documenten voor: een werkkaart en een reserve werkkaart."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst Afghanistan omwille van problemen met de taliban. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk. Na uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Er dient immers te worden opgemerkt dat u bijzonder weinig weet van uw eigen regio. Zo kan u geen eenduidig antwoord geven op de vraag welke de omringende districten zijn van het uwe. U gaf wat dit betreft drie verschillende antwoorden. Eerst zei u dat uw district omringd wordt door de districten Chapadara, Nurgal, Narang, Watapur en Pech-Dara (cgvs, p. 3). Toen de vraag u een tweede keer werd gesteld zei u Watapur, Chapadara en de provincie Nuristan (cgvs, p.7). Ten slotte stelde u ook nog dat Watapur, Chapadara en Sowkay de buurdistricten waren (cgvs, p. 11). Opvallend hierbij is ook dat u Pech-dara als een aanpalend district van Manogay aanhaalt. Uit informatie van het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt echter dat Manogay enkel een andere naam is voor Pech-dara. Wat dit betreft werd u dan ook tweemaal de vraag gesteld of uw district ook een andere naam had. U ontkende dit twee keer en gaf steeds aan dat Manogay de enige naam van het district was (cgvs, p. 3, 11). Verder blijkt ook uw kennis van de Afghaanse rivieren beperkt. Zo kende u slechts een van de belangrijke Afghaanse rivieren namelijk de Kunar (cgvs, p. 7). Als er vervolgens gepeild wordt of u nog andere rivieren kent in uw provincie, stelt u dat de Kunar de enige grote rivier is in uw provincie. Pas wanneer u wordt gevraagd of u de Pech rivier kent geeft u aan dat dit de rivier was die door uw district stroomde (cgvs, p. 7). Als er vervolgens om verduidelijking wordt gevraagd, bevestigt u uw eerdere bewering en herhaalt u dat er maar een rivier was namelijk de Kunar (cgvs, p. 7). Uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat enkel de Pech door uw district stroomt. Ook toen u werd gevraagd of Kunar een bosrijke provincie was en of er veel aan bosbouw werd gedaan, gaf u een opmerkelijk antwoord. U antwoordde dat er veel bergen zijn en hier en daar, maar niet zoveel, bossen (cgvs, p. 9). Er werd ook gepeild of er veel aan bosbouw werd gedaan. U liet verstaan dat het in de eerste plaats de plaatselijke bevolking was die de bergen in trok, vooral om brandhout te hakken en dat het hout in de eerste plaats in Kunar zelf gebruikt werd. U kon niet zeggen of het ook geëxporteerd werd (cgvs, p. 9). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat Kunar een van de meest bosrijke provincies van Afghanistan is. De houtkap en houthandel, zowel legaal als illegaal, is er dan ook een voorname sector. Het hout wordt naar andere delen van Afghanistan gevoerd en is een belangrijk exportproduct. Osama Bin Laden zou zelfs aan zijn volgelingen de raad gegeven hebben zich terug te trekken in afgelegen provincies zoals Ghazni en Zabul, maar vooral Kunar dat omwille van zijn bergen en dichte wouden een ideaal schuiloord vormt. Het is zondermeer opmerkelijk te noemen dat iemand die beweert uit Kunar te komen deze bijna basale geografische informatie over zijn regio niet kan verstrekken. Zeker van iemand met uw profiel die beweert nauw te hebben samengewerkt met ISAF als informant (cgvs, p. 9), mag verwacht worden dat hij beschikt over een goede geografische kennis van zijn regio. Verder moet er worden vastgesteld dat u weliswaar wist dat er in 2009 presidentsverkiezingen werden gehouden, maar niet dat er op dezelfde dag ook provincieraadsverkiezingen werden gehouden. U zei dat u voor de rest geen interesse had (cgvs, p 8). Logischerwijze mag er echter van een informant zoals u beweert er een te zijn geweest verwacht worden dat hij goed op de hoogte is van de verkiezingen. In een land als Afghanistan brengen deze immers verhoogde veiligheidsrisico's met zich mee, aangenomen mag worden dat informanten naar aanloop van de verkiezingen dan ook extra waakzaam zijn. U stelde ook dat er in uw dorp, in het lyceum gestemd kon worden (cgvs, p. 8) maar op de lijsten met stemstations werd er geen stemlokaal in uw dorp aangegeven. Het is tenslotte opmerkelijk dat u niet precies kon zeggen met welke andere organisatie de PRT samenhang. U wist welk werk zij verrichten, maar kon niet zeggen dat zij nauw verbonden waren met ISAF (cgvs, p. 7). U kon ook geen enkele andere ngo noemen die actief was in uw provincie (cgvs, p 7). Het is opnieuw weinig aannemelijk dat iemand met het door u beweerde profiel deze zaken niet weet. Deze vaststellingen ondergraven bijgevolg verder uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst. Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof

kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijf in het district Manogay van de provincie Kunar. Bijgevolg kan er logischerwijze evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw beweringen over de feiten die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen. De door u aangebrachte documenten kunnen aan deze conclusie niets wijzigen. Wat betreft de werkkaarten die u neerlegde dient immers te worden opgemerkt dat u beweert te zijn geboren in het jaar 1368 zonder uw geboortedatum nader te kunnen specificeren (cgvs, p. 3) terwijl op de werkkaarten een specifieke geboortedatum wordt aangegeven namelijk 15 februari 1988 of 13 dalwa 1366. Het is niet alleen weinig aannemelijk dat u uw precieze geboortedatum niet zou kennen terwijl deze op een document dat u voorlegt staat aangegeven, het is evenmin aannemelijk dat u zich ook nog van geboortjaar zou vergissen. Hieraan dient te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel vervalste Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Afghaanse asielzoeker. Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerd verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt. Hij stelt dat het CGVS weigert om verzoekers documenten te onderzoeken, waardoor hem de kans op een eerlijke en objectieve behandeling van zijn asielaanvraag wordt ontnomen. Hij stelt ook dat het CGVS voorbijgaat aan het feit dat hij een herder is en hij in zijn dorp een erg besloten leven leidde, waardoor hij geen uitgebreide kennis van politiek kan tentoonspreiden. Hij wijt het feit dat hij bepaalde details niet kan meedelen aan stress tijdens het gehoor, aan wantrouwen ten aanzien van de overheid en aan de trauma's die hij in Afghanistan heeft opgelopen. Hij wijst er ook op dat hij tijdens het gehoor een zeer verwarde indruk maakte.

2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat hij in deze zaak over volheid van rechtsmacht beschikt en dat hij de bestreden beslissing slechts kan vernietigen als hij een substantiële onregelmatigheid vaststelt die hij niet kan herstellen of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van de zaak kan oordelen. Verzoeker toont niet aan dat dit hier het geval is. De vraag of de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met verzoekers documenten is hier dus niet dienstig, aangezien deze documenten deel uitmaken van het administratief dossier en de Raad ze zelf kan beoordelen.

De Raad is verder van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat aan verzoekers beweerde verblijfplaatsen geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg is ook zijn asielrelaas niet aannemelijk. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat zijn beroep herder was. Dit komt echter niet overeen met zijn eerdere verklaringen. Zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker immers dat hij als informant bij Isaf werkte. De commissaris-generaal oordeelde dan ook terecht dat van hem mag worden verwacht dat hij over een goede geografische kennis van zijn regio beschikt en dat hij goed op de hoogte is van de verkiezingen. Verzoeker toont verder niet aan dat hij getraumatiseerd is, waardoor hij moeite heeft om zich dingen te herinneren. Uit het gehoorverslag blijkt ook niet dat hij een zeer verwarde indruk maakte. De werkkaarten die verzoeker neerlegde, kunnen hier niets aan veranderen. De commissaris-generaal oordeelde immers terecht dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker zijn precieze geboortedatum niet zou kennen terwijl deze staat aangegeven op een document dat hij voorlegt en dat het evenmin aannemelijk is dat hij zich ook nog van geboortjaar zou vergissen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER